ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 03.04.1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

95

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. augusta 1994 bola vo Varšave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku a protokol k zmluve. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením zo 7. septembra 1995 č. 174 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 19. decembra 1995. Zmluva nadobudla platnosť dňom výmeny diplomatických nót, t. j. 21. decembra 1995, na základe článku 29.

ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Poľská republika,

prajúc si podporovať vzájomné hospodárske vzťahy odstránením daňových prekážok a rozhodnuté uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa uplatňuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene každého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z objemu miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú
   a) v Slovenskej republike
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) daň z nehnuteľností,

      (ďalej len „slovenská daň"),
   b) v Poľskej republike
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) poľnohospodárska daň

      (ďalej len „poľská daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať niektorým zo zmluvných štátov po podpísaní tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku,
   b) výraz „Poľsko“, použitý aj v zemepisnom zmysle, označuje územie Poľskej republiky vrátane každej oblasti jej výsostných vôd, v ktorých môže Poľsko v rámci svojich právnych predpisov a v súlade s medzinárodným právom vykonávať svoje suverénne práva týkajúce sa morského dna, jeho podložia a ich prírodných zdrojov,

c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovenskú republiku alebo Poľskú republiku,

d) výraz „osoba“ označuje fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) výraz „štátny príslušník“ označuje

i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu,

ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte,

h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, ak sa takáto doprava neprevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) výraz „príslušný úrad“ označuje

i) v prípade Slovenska ministra financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

ii) v prípade Poľska ministra financií Poľskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný inak, bude mať pri aplikácii tejto zmluvy zmluvným štátom taký význam, aký mu patrí podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa práva tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho zmluvného štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom,

d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia. V prípade pochybností príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Stavenisko alebo stavba, alebo montáž, alebo inštalačný projekt sa považujú za stálu prevádzkareň iba vtedy, ak trvajú dlhšie než 12 mesiacov, počínajúc dňom, keď sa skutočne začala práca.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku predpokladá sa, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava pre podnik iba na účely reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia odseku 6, koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak sa jej činnosti neobmedzujú na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré keby sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, nezakladali by existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovenia tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo z lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz v každom prípade zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky a budovy, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo na pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu v nerastných ložiskách, prameňoch a v iných prírodných zdrojoch; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný a oddelený podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkového zisku podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, člnov, lietadiel alebo železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

2. Zisky z prevádzkovania člnov vo vnútrozemskej vodnej doprave v spojení s medzinárodnou dopravou podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
3. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy alebo podniku vnútrozemskej vodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode alebo člna.
4. Ustanovenie odseku 1 platí aj pre zisky z účastí na poole, na spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, možno akékoľvek zisky, ktoré by bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, takto stanovená daň nepresiahne
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná než verejná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 20 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
   b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa daňových predpisov štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky úplne alebo sčasti pozostávajú zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Úroky uvedené v odseku 1 však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, podľa predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto uložená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky, ktorých zdroj je v jednom zmluvnom štáte a ktoré poberá vláda druhého zmluvného štátu vrátane jeho miestnych orgánov, centrálnej banky alebo akejkoľvek finančnej inštitúcie kontrolovanej touto vládou, alebo úroky, ktoré plynú z pôžičiek garantovaných touto vládou, budú oslobodené od dane v skôr uvedenom zmluvnom štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených i nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti alebo majúce alebo nemajúce právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo s dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je sám štát, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je rezidentom zmluvného štátu, alebo nie, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vzniklo zadlženie, z ktorého sú platené úroky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom za zdroj takýchto úrokov sa považuje štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by platiteľ dohodol so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a sú vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 1 sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to v súlade s právnymi predpismi tohto štátu, ale ak je príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo pások pre televízne alebo pre rozhlasové vysielanie, patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo na vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je sám štát, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je rezidentom niektorého zmluvného štátu, alebo nie je, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo na informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, člnov alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzkovanie týchto lodí, člnov alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolanie

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodných povolaní alebo z iných nezávislých činností podobného charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto

štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v skôr uvedenom štáte, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu spolu 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a

   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Príjmy, ktoré sú uvedené v tomto článku, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 vyňaté zo zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť za predpokladu, že táto činnosť sa uhrádza z podstatnej časti z verejných fondov tohto štátu alebo druhého štátu alebo že táto činnosť sa vykonáva na základe kultúrnej dohody alebo dojednania medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18
Penzie

Penzie a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdaneniu iba v zmluvnom štáte, ktorého je príjemca penzie rezidentom.

Článok 19
Verejné funkcie

1.

   a) Odmeny iné ako penzie, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

   b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte vtedy, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek penzie vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán tohto štátu, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte vtedy, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo s obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

1. Platby, ktoré študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov živobytia, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

2. Študent na univerzite alebo na inom ústave vysokého školstva v jednom zmluvnom štáte alebo učeň, ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného alebo viacerých období nepresahujúcich 183 dní v rámci akéhokoľvek dvanásťmesačného obdobia a ktorý je alebo bezprostredne pred takouto návštevou bol rezidentom skôr uvedeného štátu, nebude zdanený v druhom zmluvnom štáte z odmien za služby poskytované v tomto druhom štáte za predpokladu, že tieto služby sa vykonávajú v súvislosti s jeho štúdiom alebo výcvikom a táto odmena tvorí zárobok nevyhnutný na jeho živobytie.

Článok 21

Profesori a výskumní pracovníci

1. Fyzická osoba, ktorá navštívi jeden zmluvný štát z dôvodu výučby alebo vykonávania výskumu na univerzite, vysokej škole alebo na inej uznávanej vzdelávacej inštitúcii v tomto zmluvnom štáte a ktorá je alebo bola bezprostredne pred touto návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, bude oslobodená od dane v skôr uvedenom zmluvnom štáte z odmien za takúto výučbu alebo výskum počas obdobia nepresahujúceho dva roky odo dňa prvej návštevy z tohto dôvodu.

2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa neuplatní na príjmy z výskumu, ak sa takýto výskum nevykonáva vo verejnom záujme, ale predovšetkým na súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré sa nespomínajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte bez ohľadu na ich zdroj.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže sa zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode, člny, lietadlá alebo železničné a cestné vozidlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí, člnov, lietadiel alebo železničných a cestných vozidiel podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V prípade rezidenta Slovenska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto: Slovensko môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, aj príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Poľsku, ale povolí znížiť daň vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Poľsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Poľsku.
2. V prípade rezidenta Poľska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:
   a) Ak rezident Poľska poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy sa môže zdaniť na Slovensku, Poľsko vyjme s výnimkou ustanovení písmena b) a odseku 3 takéto príjmy alebo majetok zo zdanenia. Poľsko však môže pri výpočte dane z ostatných príjmov alebo z majetku tohto rezidenta použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy neboli takto vyňaté.
   b) Ak rezident Poľska poberá príjmy, ktoré sa v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11 a 12 môžu zdaniť na Slovensku, Poľsko povolí znížiť daň z príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Slovensku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy plynúce zo Slovenska.
3. Na účely odsekov 1 a 2 sa bude predpokladať, že výraz „daň zaplatená na Slovensku“, prípadne „daň zaplatená v Poľsku“ zahŕňa akúkoľvek sumu, ktorá by bola splatná ako daň, keby sa neposkytla úľava formou povoleného odpočtu pri výpočte zdaniteľného príjmu alebo pri vyňatí alebo pri znížení dane, alebo inak v súlade so zákonmi o zdanení príjmov platnými v druhom zmluvnom štáte.

Článok 25

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podniku tohto druhého štátu, ktorý vykonáva rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy,

zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné platby platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu, odpočitateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely určenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočitateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli s rezidentom skôr uvedeného štátu.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

5. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na dane uvedené v článku 2 tejto zmluvy.

Článok 26
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa rezident jedného zmluvného štátu domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u neho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 25 ods. 1, úradu toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia vedúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť dohodou všetky ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri aplikácii tejto zmluvy. S cieľom zamedziť dvojaké zdanenie môžu konzultovať aj v prípadoch, ktoré táto zmluva neupravuje.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne konzultovať na dosiahnutie dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak je ústna výmena názorov na dosiahnutie dohody účelná, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 27
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená ustanovením článku 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie, ktoré dostal podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo určovaním opravných prostriedkov. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach. Na požiadanie zmluvného štátu, ktorý informácie poskytol, sa získané informácie budú udržiavať v tajnosti.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo iného zmluvného štátu,

b) oznámiť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu,

c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, úradné, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 28

Diplomati a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si vzájomne oznámia, že boli splnené požadované právne postupy nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho oznámenia v zmysle odseku 1 a jej ustanovenia sa budú uplatňovať v oboch štátoch,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
   b) ak ide o ostatné dane z príjmov a z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.
3. Dňom, keď sa táto zmluva začne uplatňovať, skončí sa platnosť Zmluvy medzi Československou republikou a Republikou Poľska o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore priamych štátnych daní, podpísanej vo Varšave 23. apríla 1925.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva sa dojednáva na neurčitý čas, ak nebude vypovedaná niektorým zmluvným štátom. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou, písomným oznámením výpovede najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. Zmluva sa prestane uplatňovať v týchto prípadoch:

a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na sumy vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, keď bola zmluva vypovedaná,

b) ak ide o ostatné dane z príjmov a z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola zmluva vypovedaná.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané vo Varšave 18. augusta 1994 v dvoch rovnopisoch, každý v slovenskom, poľskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Poľskú republiku:

Andrzej Olechowski v. r.

PROTOKOL k Zmluve medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Podpísaním Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku sa signatári dohodli na tomto:

1. Po nadobudnutí platnosti Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku sa skončí v ich vzájomných vzťahoch uplatňovanie mnohostrannej Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku fyzických osôb, podpísanej v Miškovci 27. mája 1977, a mnohostrannej Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku právnických osôb, podpísanej v Ulánbátare 19. mája 1978.
2. Obdobie upravované podľa článku 5 ods. 3 zmluvy sa začne počítať od 1. januára 1995.
3. Stavenisko alebo činnosti upravované podľa článku 5 ods. 3 zmluvy, ktoré sú spojené so zmluvami uzatvorenými pred 1. júnom 1994, sa nebudú považovať za stálu prevádzkareň, ak netrvajú viac ako 18 mesiacov, od 1. júla 1994.

Tento protokol tvorí neoddeliteľnú súčasť skôr uvedenej zmluvy.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané vo Varšave 18. augusta 1994 v dvoch rovnopisoch, každý v slovenskom, poľskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Poľskú republiku:

Andrzej Olechowski v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.